

wiadomości bieżące

KU NIEPODLEGŁOŚCI

PISMO SZEREGOWYCH CZŁONKÓW SOLIDARNOŚCI

Nr 126 - 1985 20-XII

W WALCE I CZERWONYM SMOKIEM

Karnawał polski roku 1985 nie jest okresem balów i zabaw. Najważniejszym wydarzeniem - tematem naszych myśli i rozmów jest proces przeciwko mordercom księdza Jerzego Popiełuszki. Oskarżonymi w tym procesie są oczywiście nie tylko ci, którzy zasiadają na ławie oskarżonych. Wbrew wszelkim manipulacjom oficjalnych środków przekazu proces łódzki przekształcił się w proces przeciwko osadnikom systemowi komunistycznego zła. Czy jesteśmy w stanie pokonać to zło? Czy jesteśmy w stanie zwyciężyć? Ksiądz Jerzy nie wątpli, Ksiądz Jerzy z pełną świadomością poświęcił swoje życie za Boga, Prawdę i Solidarność. W homilii z 27 listopada 1983 r. mówił: "Może jeszcze do skuteczności ofiarnego księdza Narodu potrzeba więcej naszego osobistego zaangażowania? Może jeszcze za małe naszych dobrowolnych wyrzeczeń, za małe czyste ludzkiej solidarności, za małe odwagi do demaskowania zła, za małe troski o cierpiących, krzywdzonych i więzionych? Może ciągle za dużo w nas egoizmu, załamania, za duże pijanstwa, za dużo ludzi sprzedających, bez własnego zdania, chcących wyrywać własne interesy kosztem innych? Może ciągle za mało jeszcze tych, którzy są wierni ideałom, za które nami bracia przelali własną krew...?" Jednym z konkretnych efektów, rodzących się z męczeńskiej śmierci księdza Jerzego Popiełuszki, jest Ruch Bez Przemocy. Jednym z inicjatorów tego Ruchu jest Bonifacjanin Ojciec Ludwik Wiśniewski. Ruch nie jest oczywiście żadną organizacją lecz jedną z form przełamywania i pokonywania tego zła, które tkwi w każdym z nas. Ziem tym jest strach. Przechylenie strachu - tak zatytułować można temat nr 1 wszystkich niemal homilii księdza Jerzego.

"Dajmy o wolność ducha, nie dajmy się zniewolić przez lęk i strach" - mówił 25 września 1983 r.

Przystąpienie do Ruchu Bez Przemocy należy potwierdzić własnoręcznym podpisem oraz podaniem adresu. Jeżeli na taką formę przechylenia własnego lęku zobędą się w naszym kraju nie setki, ale setki tysięcy a może nawet miliony, to w naszej walce z czerwonym smokiem przybliżymy zwycięstwo. Potwierdzimy raz jeszcze, że męczeńska śmierć księdza Jerzego Popiełuszki nie była daremna. Poniżej publikujemy pełny tekst deklaracji Bez Przemocy i zachęcamy serdecznie do jej podpisywania:

"Ja niżej podpisany, świadom, że zło rodzi zło a przemoc rodzi przemoc, świadom, że bierność wobec fałszu, niesprawiedliwości i zwałtu jest popieraniem zła, kierowany sumieniem

- postanawiam podjąć działania, którego celem jest społeczeństwo bez przemocy - społeczeństwo, w którym godność ludzka, prawda i sprawiedliwość będą uszanowane,
- postanawiam zło w każdej postaci rozpoznawać, ujawniać i czynić mu się przeciwstawiać nie stosując w swoim działaniu jakiegokolwiek formy przemocy. Przede wszystkim:
- nie będę współpracował z instytucjami i organizacjami tworzącymi i podtrzymującymi niesprawiedliwość oraz nie będę uczestniczył w akcjach legalizujących prace takich instytucji, - będę ujawniał fakty nieprawdopodobności, niesprawiedliwości i gwałtu w życiu społecznym, - będę popierał instytucje i organizacje poprzez które społeczeństwo samo bierze odpowiedzialność za swój los i to, poprzez które przygotowuje młode pokolenie do życia w godności, prawdzie i sprawiedliwości, - podejmę pracę dla moralnego odwołania siebie i narodu, wydam w szczególności walkę nieposzanowaniu życia wszędzie tam, gdzie jest ono zagrożone, - będę solidarny ze wszystkimi walącymi o sprawiedliwość metodami pokojowymi i roztoczę opiekę nad ofiarami represji,
- będę brał udział w działaniach na rzecz sprawiedliwej, demokratycznej i prowadzonej bez stosowania przemocy w sferze i czynach. Wierzę, że podjęte zobowiązania będą służyły dobru zarówno krzywdzonych jak i krzywdzących."

Pierwszymi sygnatariuszami deklaracji są: Jan Anweiler, J-w Milik, Walter

4 m.4, Andrzej Falkiewicz, 4-w Popowicka 108 m.8, Stanisław Miłkisz, 4-w Teżczowa 26 m.9, Marian Sużki, 3-w, Norwida 9 m.7, C. Ludwik Niemieński CP, Św. Ka tarzyny 15, Tomasz Kępcik, 7-w, Hiszpańska 15.

LIST GANDHIEGO DO DZIELNYCH POLAKÓW

Postać Gandhiego popularyzuje film "GANDHI" produkcji angielskiej, który jest jeszcze na ekranach kin wrocławskich. Pełnowskis środki przekazu rade byłyby dla antybrwtyjskiej, czy wręcz antyzachodniej propagandy, ale nawet ślasi widzą, że walka Hinduów o niepodległość pod wieloma względami przypomina naszą sytuację. Film nie jest oficjalnie propagowany. Tym bardziej godny jest obzjrzenia i refleksji. Godny przypomnienia jest ten epizod życia Gandhiego, który łączy się z Polską. W roku 1940 Ignacy Paderewski wysłał do Gandhiego następujący telegram: "W imieniu narodu, który broni dziś awego świętego prawa do wolności, apeluję do Pana jako do jednego z największych, moralnych autorytetów świata, aby użył Pan swego szlachetnego wpływu dla ujednoczenia Polaca sympatii i przyjaźni. W obecnej strasnej godzinie, słowa solidarności i otuchy ze strony Pana głęboko waruszłyby serce każdego Polaka". Odpowiedź Gandhiego była następująca: "Oczywiście całym sercem jestem z Polakami w tej nierównej walce, jaką podjęli dla ratowania swej wolności. Pragnąłbym posiadać moc powstrzymania szalejącej zagłady, jaka odbywa się w Europie. Waleczę do kraju, który stracił swoją wolność i walczę o wyzwolenie. Przystoiłoby sobie metody walki bez gwałtu. Choć metoda ta w pewnym stopniu wykazała skuteczność, to jednak cel wydaje się jeszcze daleki. Jedynia przeto, co mogę przesłać dzielnym Polakom, to moja z głębi serca płynąca modlitwa o szybkie zakończenie tej strasnej próby i o siły pozwalające przetrwać nieszczęścia, o jakich sama myśl napawa przerażeniem. Sprawa Polaków jest sprawiedliwa a ich zwycięstwo pewne. Bóg jest zawsze obrońcą sprawiedliwości."

"WYBORY DO SEJMU PRL W ROKU 1985"

Rada Państwa zaoferowała społeczeństwu założenia do projektu ustawy "Ordynacja wyborcza do Sejmu PRL". Wpuszczając nas w "maliny" zachęca się do składania uwag i propozycji. Jednak nie warto się w to bawic. Od "pryncypiów" systemu, jak wielokrotnie podkreślano, władza dobrowolnie nie odstąpi. Opinia zdecydowanej większości społeczeństwa jest jej znana, ale postępuje i musi postępować odmiennie niż łączy sobie społeczeństwo. Tylko przemoc i siła a także kłamstwo, obłuda i cynizm zapewnia komunistom panowanie - jeszcze czas jakiś. Bezczelność i cynizm "wady" polega również na uzurpowaniu sobie wiedzy, świadomości i mądrości wobec "zdezorientowanego" przewrocie ośrodki społeczeństwa, które trzeba wychowywać a właściciwi "dobro" narzucac, uszczęśliwiając je na siłę. Społeczeństwo winno się podporządkować bez oporu i sprzeciwu tej realnie istniejącej rzeczywistości.

"Wadza" niższego się nie nauczyła i nie wyciągnęła właściwych wniosków zmieniających do umożliwienia partnerskiego i podmiotowego współdziałania społeczeństwa z nią. Wiadomo, że musiałaby to być inna władza. Tej odpowiada, jako gwarancja dalszego jej sprawowania, bez względu na skutki społeczne, narodowe i państwowe w przyszłości, społeczeństwo bezwolne, obojętne i zagone za egzystencją bytową dnia codziennego. Przedstawiny do rzekomej "dyskusji" projekt "ordynacji", o którym w środkach masowego przekazu mówi się jako o fakcie przesądzonym i zadecydowanym, nie daje społeczeństwu żadnych szans na zgłoszenie swoich kandydatów i ich wybór do Sejmu. Panowie referenci mówią wprost nie o wyborze, ale o głosowaniu, gdyż wyboru dokonają gremia jedynie kompetentne, to znaczy konwenty wyborcze, składające się z przewodniczących i kierowniczych konstytucyjnie sił. Konwenty wyborcze tworzyć będą przedstawiciele władz organizacji tworzących PRON. Również propozycje osób na kandydatów wysuwać będą mogły "elementy" pronowskie, czyli władze PZPR, ZSL, SD, Stowarzyszenia "PAX", CHSS, PZKD, rządowych związków zawodowych i innych organizacji - rolniczych, kombatanckich, młodzieżowych, kobiecych - jeżeli tylko pozostają ubezwłasnowolnione. Dla pełnej pewności, co do kandydatów centralnych poza listami okręgowymi będą listy regionalne, do których kandydatów zgłaszac będą władze centralne. Kandydatów będzie więcej jak mandatów, ale ich kolejność na liście ustalac będą konwenty wyborcze. "Wyborca" może ale nie musi, a nawet nie powinien udawac się za zastone, ponieważ ma on nie wybierac ale głosowac, bo jak wykazała praktyka PRL-owska - mówi w PR propagandysta - Polacy tak wola i Polakom tak wygodniej zaufac ludziom kompetentnym, gdy sami są niedojrzali. My, społeczeństwo polskie, wykazemy raz jeszcze, że jesteśmy dojrzałi. Nie mamy wyboru i uczynimy to możemy najlepiej i najwłaściwiej przez BOJKOT "wyborców" do Sejmu w roku 1985. Nasza szansą jest to, że dla ważności głosowania potrzebna jest frekwencja przekraczająca 50 proc. upraw -

nicnych. Mamy za sobą doświadczenie z 17 czerwca 1944 r. Przekonaaliśmy się, że masowe represje za udział w bojkocie są niemożliwe. Nos z głową z tego tytułu nikomu nie spada. Wiedzieć musimy, że wszelkie zastraszania, szyciany, oszukawcze machinacje i fałszywe są nielegalne i zaskarżalne. Mobilizację i przygotowanie się do bojkotu rozpocząć trzeba już dziś. Będzie on łatwiejszy, jeżeli wróćmy do doświadczenia, ale i trudniejszy ze względu na większą ranę dla wymoty naszego "NIE!". Spodziewać się trzeba również przynajmniej o udziału w wyborach na zwrót junty tureckiej. I w takim przypadku nie możemy się ugiąć. W październiku mamy odpowiedzieć, czy się jeszcze boimy i lękamy i czy w tym strachu zaakceptujemy "dobrowolnie" władzę komunistów i realny socjalizm?

DANIEL

POWSTANIE STYCZNIOWE 1863 roku

Branka, czyli pobór imienny do wojska carskiego została zapowiedziana dnia 6 października 1862 r. Tymczasem już od kilku miesięcy działał w królestwie ruch grup spiskowych tajny, podziemny rząd pod nazwą Centralnego Komitetu Narodowego. W liście do Rosjan, ogłoszonym w piśmie "Emigracji rosyjskiej" "Kotłokoł" z 1 października 1862 r. wychodzącym w Londynie CKN wyjaśniał zasadnicze cele ruchu polskiego-Uznanie prawa, włościom do ziemi przez nich uprawianej, przyznanie każdemu narodowi pełnych praw do kierowania swoim losem. Dalej wyjaśniał, że w przyszłym niepodległym państwie polskim będzie jedno społeczeństwo złożone z wolnych i równych obywateli. Trwały przygotowania do powstania, które planowano w zasadzie na wiosnę 1863 r. Znaczenie i wpływy CKN wzrastały. Po parciu udzielało powszechnie duchowieństwo i hierarchia kościoła katolickiego. Rezerwę zachowywało ziemiaństwo. Jednocześnie wzrastało w społeczeństwie wzburzenie i nienawiść do rządów Wielopolskiego, zwłaszcza po jego osobistej inicjatywie poboru młodzieży do wojska. CKN zmuszony był zareagować na zapowiedź branki. Odezwą z dnia 12 października 1862 r. wezwał do natychmiastowego rozwiązania rad miejskich i powiatowych, aby pozbawił władzy narządzący wykonawczego w zakresie czynszowania włościom i poboru wojskowego. Rady wprowadziły nie rozwiązały się, lecz zaproteściowały przeciw poborowi wojskowemu i odmówiły delegowania członków do komisji. Narastało społeczne żądanie pod adresem CKN, aby wydane zostało hasło do powstania, równocześnie z branką. Wielopolski naasił represje. W odpowiedzi na protesty rozwiązał rady powiatowe, cytadela, zapiekł się wzięciami, sądzono ich z pogwałceniem prawa. Jednym z przewinień za które aresztowano na ulicy było noszenie czapki barankowej. Dnia 6 grudnia 1862 r. wydane zostało rozporządzenie Rady Administracyjnej. Stwierdzano w nim że "jednym z celów poboru jest pozbycie się się części ludności, która postępowaniem swoim przyczynia się do zamieszania porządku publicznego". Było cnotajne, ale powszechnie znano jego treść. Pisała o nim prasa zachodnia, jako o akcie barbarzyństwa i dzikości.

Na dwa dni przed oznaczonym terminem 17 stycznia 1863 r., w ciągu nocy z 14-15 na 15-ty pułki gwardyjskie obstawiły place i ulice Warszawy; krążyły silne pogłoski jazdy. Policja przy eskortie wojska wyciągała kolejno z każdego domu młodych ludzi w wieku wojskowym. Kierowano ich do ratusza, gdzie wieszano im ręce i ściągnięto po kilkudziesięciu w oddziały i odsyłano do cytadeli. O 5-tej rano było po brance. "Dziennik Powszechny" doniósł, że branka odbyła się spokojnie, nigdzie nie stawiano oporu i że "spisowi okazywali wszędzie radość i zadowolnienie z możliwości rezerwy w szkole porządku, która im służyła wojskowo i otwierania. W rzeczywistości tysiące poborowych uciekło do lasów, głównie do Puszczy Kampinoskiej. Pospieszyło za nimi wielu mężczyzn. Powstali w ten sposób nieuzbrojeni albo źle uzbrojeni oddziały. Wysłano za nimi wojsko i zapowiedziano brankę na całe Królestwo, na 27 stycznia. CKN dnia 16 stycznia wydał odezwę ogłaszającą "kraj cały w stanie insurekcji". Dnia 17 stycznia Ks. Ignacy Padlewski objął dowództwo nad oddziałami powstańcami znajdującymi się w Kampinoskich i Błotnych lasach. Dnia 21 stycznia miała miejsce potyczka koło Płocka, w której oddziały powstańcze rozproszyły oddział wojsk rosyjskich. Ogólny wybuch powstania nastąpił w nocy z 22 na 23 stycznia 1863 r. CKN ogłosił się Tymczasowym Rządem Narodowym i w dniu 22 stycznia wydał odezwę uznającą wszystkich synów Polski bez różnicy wiary i rodu, pochodzenia i stanu wolnymi i równymi obywatelami kraju oraz wydał dekret o uwłaszczeniu chłopów. Włościom byli nieufni, z czasem nieufność ulegała zmniejszeniu i już od kwietnia 1863 r. chłopcy zaczęli przystępować do powstańczych szeregów. Takie prowadzone były metodami partyzanckimi. Objęły one Królestwo, Litwę i zachodnią część Białorusi, wspomogane też były z Galicji i zaboru pruskiego. Powstaniem kierował tajny Rząd Narodowy z Warszawy. Upadło po 15 miesiącach. Jednak rząd carski zmuszony został do realizacji uwłaszczenia chłopów 12 marca 1864 r. Chłopi na obszarach zaboru rosyjskiego uzyskali ziemię na warunkach lepszych niż gdziekolwiek indziej w Europie.

WYKŁAD PIŁSUDSKIEGO O POWSTANIU STYCZNIOWYM 1863 r.

"Historia-mówił Piłsudski-wielka mistrzyni życia i wielki sędzia czynów ludz-
kich, ze szczególnym umiłowaniem wybiera dla swoich studiów okresy kryzysu".
Występują wtedy na jaw z większą wyrazistością niż w innych epokach, ludzkie
stałości i siły ludzkie, cnoty i wady, jednym słowem pełnia duszy człowieka".
Do badań wydarzeń Powstania Styczniowego pchnął Piłsudskiego nie tylko senty-
ment osobisty, oparty na tradycji domu rodzinnego, lecz świadomość, którą osią-
gnął na syberyjskim zesłaniu /1887-1892/-świadomość, że Polacy nie mają innej
drogi dla ocalenia swojego bytu narodowego, że jedyną drogą jest droga walki.
"Jeżeli droga ta na nas doprowadzi do zwycięstwa, trzeba dokładnie analizować
wszystkie doświadczenia i wyrwać przeszłości wszystkie tajemnice możliwości
walki". Ołbrzymi dorobek Piłsudskiego jako historyka Powstania Styczniowego
streszczają tytuły jego prac i wykładów:

- 1/ Zarys historii militarnej powstania styczniowego
- 2/ 22 stycznia 1863r. 3/ Rok 1863. 4/ Wpływ wschodu i zachodu na Polskę
w epoce 1863 r. 5/ Stosunek wzajemny wojska i społeczeństwa w 1863 r.

We wszystkich w/w. pracach Piłsudski wykazuje doskonałą wiedzę o faktach, ale
główną jego zasługą jest to, że wydobycia, wyjaśnienia i tłumaczenia te, co stanowiło
istotę powstania. "Działania ściśle militarne straciły swój sens już w paź-
dzierniku 1863r., ale kontynuowanie walki stało się wielką demonstracją polityczną,
która przywróciła polską sprawę, jako sprawę międzynarodową". Z analizy powsta-
ńców wynika, że Piłsudski przede wszystkim takie wartości abstrak-
cyjne jak wiara i solidarność. Wielkie charaktery Sierakowskiego i Traugotta
zestawiał z małocisłą Mierosławskiego i Langiewicza. "W powstaniu - konkluduje -
walka Piłsudski - cywilne społeczeństwo zmagało się z wroga armią."
Potrzeba stworzenia własnego wojska i własnych kadr wojskowych dla przeważ-
nie skutecznej walki, gdy okolice -
ności międzynarodowe na to pozwolą
- sta najważniejsza nauka, którą wy-
dobył Piłsudski z doświadczeń roku
1863. Praktyczne efekty tej nauki
to Organizacja Bojowa PPS, czyn-
sierpnia 1914r., Legiony i Niepodła-
ność Polski w roku 1918.

BOLESŁAW KUZMIŃSKI

WIADOMOŚCI

47. Prasyniuk pozostaje pod ciągłą
kontrolą SB. Jego mieszkanie jest
obsługiwane z pomieszczenia OZLP.
Na polecenie SB przesunięty został
przystanek tramwajowy, który znajdo-
wał się naprzeciwko wejścia do bra-
my przy ul. Sienkiewicza 131. xx
W ZSRR krąży w odpisach opracowa-
nie AN bijące na alarm zwrócić
na zagrożenie alkoholowe narodów
radzieckich. Jest w nich 40 mln al-
koholików/ok. 15 proc. społeczeństwa/
Zagrożenie alkoholowe grozi większy
niż katastrofami niż zagrożenie nu-
clearne. Zagrożenie w Polsce jest ty-
lko nieco mniejsze. Uleczmy i wyrwij-
my się z alkoholizmu-to jedyna i na-
szych szans! xx W Londynie za 3.01
1985r. gen. Edmund Pełczyński, "Grze-
gorz"/lat 93, żołnierz 10 Brygady,
szef II Oddziału Sztabu Generalne-
go konspiracji w latach 1940-41 ko-
mandant Okręgu Warszawskiego ZWZ, od
sierpnia 1941 do października 1944
szef Sztabu Komandy Głównej AK, a od
lipca 1943r. jednocześnie z-ca dowó-
cy AK.

**KOMUNIE W NOWYM ROKU
(SPÓZNIWIE ALE SZCZERE)**